

(Projekt)
UCHWAŁA NR XXXIII. *227*.2017
Rady Gminy Kotuń
z dnia 2 kwietnia 2017r.

w sprawie rozpatrzenie skargi na Wójta Gminy Kotuń.

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016r. poz. 23), uchwała się co następuje.

§ 1.

1. Rada uznaje skargę p.p. Jolanty i Marka małż. Łukasiewicz w części dotyczącej Wójta Gminy Kotuń za bezzasadną.
2. Rada w pełni podziela i przyjmuje za swoje uzasadnienie skargi przedstawione przez Komisję Rewizyjną Rady, stanowiące załącznik do uchwały.

§ 2.

Uzasadnienie uznania skargi za bezzasadną zawiera załącznik do uchwały.

§ 3.

Przewodnicząca Rady zawiadomi skarżącą o załatwieniu skargi.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik
do Uchwały Nr XXXIII. 2017
Rady Gminy Kotuń
z dnia 21 kwietnia 2017r

**Uzasadnienie do uchwały Nr 1/2017 Komisji Rewizyjnej Rady Gminy Kotuń
z dnia 11 kwietnia 2017r w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Kotuń.**

Komisja Rewizyjna po analizie przekazanej przez Wojewodę Mazowieckiego w trybie art. 231 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.) skargi Jolanty i Marka małż. Łukasiewicz w części dotyczącej Wójta Gminy Kotuń, doszła do wniosku, że skarga ta jest oczywiście bezzasadna. Przedmiotem skargi jest „... nienależyte i przewlekłe wykonywanie zadań przez Wójta i Radę Gminy Kotuń w zakresie nieprawidłowości zaistniałych przy sprzedaży działki o nr. ew. 584 położonej w Kotuniu, w szczególności z pominięciem dokonania rozliczeń ze skarżącym z tytułu poczynionych przez niego nakładów finansowych na nieruchomość, w wyniku czego w sposób rażący została naruszona zasada praworządności oraz interesy skarżącego.”.

Należy przede wszystkim wskazać, że wszystkie działania Wójta były wykonaniem uchwał Rady Gminy a uchwały, wobec braku wobec nich działań nadzorczych Wojewody Mazowieckiego, uznać należy za zgodne z prawem. Zarówno umowa dzierżawy jak i umowa sprzedaży przedmiotowej działki były poprzedzone wymaganymi prawem uchwałami Rady Gminy.

Oceniając zaś zarzut braku rozliczeń w związku ze sprzedażą działki, to należy zauważyć, że kolejna umowa, to de facto i de iure kontynuacja pierwotnej umowy w której p. M. Łukasiewicz jako dzierżawca, zobowiązał się do zdemontowania i usunięcia z przedmiotu dzierżawy w okresie sześciu miesięcy od dnia rozwiązania umowy urządzenia i obiekty zainstalowanego przez dzierżawcę i wchodzące w skład prowadzonego przez niego przedsiębiorstwa na własny koszt chyba, że strony postanowią inaczej. Do dnia sprzedaży strony nie postanowiły inaczej.

W czasie trwania dzierżawy Gmina sprzedała przedmiot dzierżawy i w związku z tym brak jest zatem podstaw prawnych do żądania dokonania przez Gminę jakichkolwiek rozliczeń finansowych z dokonanymi nakładami na nieruchomość.

W świetle powyższych stwierdzeń skargę należało uznać za bezzasadną.